

Nr 283.

Av herrar **Tengström** och **Johanson** i Huskvarna, *angående viss ändring av fattigvårdslagen.*

Vår nuvarande fattigvårdslag innehåller en rad föreskrifter hur det skall förfaras med utländsk medborgare, som söker och erhåller fattigvård. Vi ha i det avseendet en human rättspraxis. Utländsk medborgare är numera likställd med svensk. Han äger sålunda rätt att påkalla fattigvård. Vederbörande fattigvårdssamhälle är *skyldigt* att lämna dylik vård. Vistelsekommunen får dock ersättning av staten, som i sin tur kan erhålla gottgörelse av annan stat, under förutsättning av ömsesidig överenskommelse (s. k. fattigvårdskonvention). Har däremot fattigvård lämnats annan icke-svensk medborgare från stat, med vilken Sverige icke träffat sådan överenskommelse, skall fattigvårdsstyrelsen inom 14 dagar efter den dag, då fattigvården började utgå, hos K. B. göra framställning om den nödställdes hemsändande.

För ur sociala, intellektuella och moraliska synpunkter acceptabla politiska flyktingar, som på grund av vidriga omständigheter råkat i ekonomisk misär och som enligt andan och ordalagen i den nya utlänningslagen måste betraktas med en viss humanitär hänsyn, innebär den så igångsatta fattigvårdsproceduren motsatsen till humanitet. I realiteten leder nämligen fattigvårdsstyrelsens framställning ofta icke till avsett resultat. Utlänningslagen lägger nämligen hinder i vägen härför. Vederbörande flykting får nämligen icke sändas till hemlandet, om landet är avlägset eller han lämnat det av politiska orsaker. I vissa fall får han icke ens förpassas till det land, varifrån han inkommit i riket (Utlänningslagen § 30). I dylika fall må länsstyrelsen förordna, att utlännen tages i förvar eller ställes under uppsikt. I tvivelaktiga fall eller där svårighet möter för beslutets verkställande, skall K. B. överlämna ärendet till socialstyrelsens avgörande. I de flesta fall kan sålunda fattigvårdsstyrelsens begäran ej effektueras. Förfarings sättet kan karakteriseras såsom tidsödande och oftast resultatlöst för myndigheterna och som onödigt brutalt mot den politiske flyktingen.

Med stöd av ovanstående få vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning med förslag till sådan ändring av fattigvårdslagen, att dennas bestämmelser om utländsk medborgare, som är politisk flykting, komma i närmare överensstämmelse med andan och innebörden i den nya utlänningslagen.

Stockholm den 23 jan. 1938.

C. G. Tengström.

C. O. Johanson.

